

Fritidsklubber er forebygging

Ungdomskriminalitet fyller førstesidene. Politikerne lover handling. Men vi kan ikke løse et voksende problem med gammelt tankegods. For mens det ropes etter strengere straffer, kuttet det i det som faktisk virker. Norge trenger ikke flere ungdomsfengsler. Norge trenger flere juniorklubber og fritidsklubber.

Når barn og unge havner i kriminalitet, har samfunnet allerede sviktet dem. Forebygging handler ikke om å gripe inn når det brenner, det handler om å sørge for brannsikring før det tar fyr. Den brannsikringen består av tillit, tilhørighet og trygghet. Og nettopp det er det klubbene gir.

Klubbene treffer bedre de målgruppene ingen andre når. I juniorklubben møter barn trygge voksne for første gang. De får kjenne på mestring, fellesskap og identitet. I fritidsklubben får ungdom rom til å vokse, og voksne som ser mer enn bare atferd.

Disse arenaene er en av de viktigste investeringene vi kan gjøre for å motvirke utenforskap, marginalisering og ungdomskriminalitet. Likevel er klubbene blant de første som rammes når kommuner skal kutte i budsjettet. Noen steder finnes det ikke et eneste tilbud. Andre steder må klubbene kjempe for sin eksistens hvert eneste år. Det er ikke bare urettferdig, det er politisk uansvarlig.

Nok ord. Nå trengs handling. Politikere sier de vil forebygge kriminalitet, og nå må de bevise det. Ikke med pressekonferanser og straffetiltak, men med langsiktig, forpliktende satsing på det som faktisk fungerer.

Derfor krever Ungdom og Fritid:

- *At alle barn og unge i Norge skal ha tilgang til både juniorklubb og fritidsklubb i sitt nærområde. Dette må være et universelt og tilgjengelig tilbud, ikke avhengig av postnummer eller kommuneøkonomi.*
- *At det etableres en egen, øremerket tilskuddsordning for juniorklubber og fritidsklubber, for å sikre kvalitet, kapasitet og kontinuitet i hele landet.*
- *At retten til fritidsklubb forankres i lovverket, som et grunnleggende og universelt tilbud for barn og unge.*
- *At det investeres i trygge voksenpersoner i klubbene, gjennom kompetanseheving, rekruttering og bedre arbeidsvilkår.*

Vi vet hva som virker. Nå må politikken følge etter. Det koster å bygge fremtid, men det koster mer å reparere den. Vi kan ikke spare oss ut av ungdomskriminalitet, vi må investere oss ut av den. Fritidsklubben er ikke et tillegg. Det er en nødvendighet.

Spørsmålet er ikke lenger om vi har råd til å satse på juniorklubber og fritidsklubber, spørsmålet er om vi har råd til å la være.